

Міхась Маміда

М А Я А З Ё Р Ц А Я К Р А І Н А

Вибранае

Дарогім землякам — пісьмером
Шаркоўскай Сяргеей Шыло.
На пахле —

Міхась Маміда

26.7.67

г. Мінск

ДЗЯРЖАУНАЕ ВYДАВЕЦТВА БССР
Рэдакцыя мастацкай літаратуры
МІНСК 1962

ПАЭЗІЯ МІХАСЯ МАШАРЫ

Трыццаць пяць год назад пачаў свой шлях у літаратуры адзін са старэйшых беларускіх паэтаў Міхась Антонавіч Машара. Пачатак гэтага шляху быў не зусім звычайны: свае першыя вершы малады паэт напісаў за турэмнымі кратамі, у славурых Лукішках, куды ён трапіў у 1927 годзе за рэвалюцыйную дзейнасць. Адтуль, з-за кратаў, былі прысланы ім на волю ўсе вершы першага зборніка «Малюнкi», які выйшаў годам пазней дзякуючы клопатам сяброў і таварышаў па барацьбе.

Творчы шлях паэта — гэта праўдзiвае люстра яго немалой і нялёгкай жыццёвай дарогі, дарогі чалавека-грамадзяніна і патрыёта, які свой лёс непарывна звязаў з лёсам роднага краю.

Міхась Антонавіч Машара нарадзіўся ў 1902 годзе ў сям'і селяніна-бедняка на хутары Падсосна былой Віленскай губерні. Пазней ён доўгія гады жыў у вёсцы Таболы, што на Шаркаўшчыне. З дзіцячых гадоў будучаму паэту давялося адчуць увесь цяжар сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту, які панавав на яго бяспраўнай, забітай і абяздоленай бацькаўшчыне. Вырастаючы ў сям'і, якая, падобна сотням тысяч іншых, задыхалася ад беззямелля, ад голаду і нішчымніцы, Міхась Машара рана зразумеў сутнасць воўчых законаў грамадства, па якіх адным належыць усё, а другім — нічога, хаця гэтых «другіх» — мільёны.

Вось чаму, калі на Беларусі зашугала полымя грамадзянскай вайны, васемнаццацігадовы юнак добраахвотна ўступае ў рады Чырвонай Арміі, каб са зброяй у руках змагацца за вялікую светлую будучыню. У раёне Аўгустоўскіх лясоў часць, у якой знаходзіўся паэт, трапіла ў акружэнне і, каб не здацца ворагу, перайшла нямецкую граніцу, дзе была інтэрніравана. Дадому Міхась Машара вярнуўся толькі ў 1921 годзе.

К гэтаму часу яго родны кут апынуўся, згодна з Рыжскім дагаворам, пад уладай панскай Польшчы, і там зноў усталяваліся

ПАЭЗІЯ МІХАСЯ МАШАРЫ

Трыццаць пяць год назад пачаў свой шлях у літаратуры адзін са старэйшых беларускіх паэтаў Міхась Антонавіч Машара. Пачатак гэтага шляху быў не зусім звычайны: свае першыя вершы малады паэт напісаў за турэмнымі кратамі, у славурых Лукішках, куды ён трапіў у 1927 годзе за рэвалюцыйную дзейнасць. Адтуль, з-за кратаў, былі прысланы ім на волю ўсе вершы першага зборніка «Малюнкi», які выйшаў годам пазней дзякуючы клопатам сяброў і таварышаў па барацьбе.

Творчы шлях паэта — гэта праўдзiвае люстра яго немалой і нялёгкай жыццёвай дарогі, дарогі чалавека-грамадзяніна і патрыёта, які свой лёс непарывна звязаў з лёсам роднага краю.

Міхась Антонавіч Машара нарадзіўся ў 1902 годзе ў сям'і селяніна-бедняка на хутары Падсосна былой Віленскай губерні. Пазней ён доўгія гады жыў у вёсцы Таболы, што на Шаркаўшчыне. З дзіцячых гадоў будучаму паэту давялося адчуць увесь цяжар сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту, які панавав на яго бяспраўнай, забітай і абяздоленай бацькаўшчыне. Вырастаючы ў сям'і, якая, падобна сотням тысяч іншых, задыхалася ад беззямелля, ад голаду і нішчымніцы, Міхась Машара рана зразумеў сутнасць воўчых законаў грамадства, па якіх адным належыць усё, а другім — нічога, хаця гэтых «другіх» — мільёны.

Вось чаму, калі на Беларусі зашугала полымя грамадзянскай вайны, васемнаццацігадовы юнак добраахвотна ўступае ў рады Чырвонай Арміі, каб са зброяй у руках змагацца за вялікую светлую будучыню. У раёне Аўгустоўскіх лясоў часць, у якой знаходзіўся паэт, трапіла ў акружэнне і, каб не здацца ворагу, перайшла нямецкую граніцу, дзе была інтэрніравана. Дадому Міхась Машара вярнуўся толькі ў 1921 годзе.

К гэтаму часу яго родны кут апынуўся, згодна з Рыжскім дагаворам, пад уладай панскай Польшчы, і там зноў усталяваліся

Трыццаць пяць год назад пачаў свой шлях у літаратуры адзін са старэйшых беларускіх паэтаў Міхась Антонавіч Машара. Пачатак гэтага шляху быў не зусім звычайны: свае першыя вершы малады паэт напісаў за турэмнымі кратамі, у славурых Лукішках, куды ён трапіў у 1927 годзе за рэвалюцыйную дзейнасць. Адтуль, з-за кратаў, былі прысланы ім на волю ўсе вершы першага зборніка «Малюнкi», які выйшаў годам пазней дзякуючы клопатам сяброў і таварышаў па барацьбе.

Творчы шлях паэта — гэта праўдзiвае люстра яго немалой і нялёгкай жыццёвай дарогі, дарогі чалавека-грамадзяніна і патрыёта, які свой лёс непарывна звязаў з лёсам роднага краю.

Міхась Антонавіч Машара нарадзіўся ў 1902 годзе ў сям'і селяніна-бедняка на хутары Падсосна былой Віленскай губерні. Пазней ён доўгія гады жыў у вёсцы Таболы, што на Шаркаўшчыне. З дзіцячых гадоў будучаму паэту давялося адчуць увесь цяжар сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту, які панавав на яго бяспраўнай, забітай і абяздоленай бацькаўшчыне. Вырастаючы ў сям'і, якая, падобна сотням тысяч іншых, задыхалася ад беззямелля, ад голаду і нішчымніцы, Міхась Машара рана зразумеў сутнасць воўчых законаў грамадства, па якіх адным належыць усё, а другім — нічога, хаця гэтых «другіх» — мільёны.

Вось чаму, калі на Беларусі зашугала полымя грамадзянскай вайны, васемнаццацігадовы юнак добраахвотна ўступае ў рады Чырвонай Арміі, каб са зброяй у руках змагацца за вялікую светлую будучыню. У раёне Аўгустоўскіх лясоў часць, у якой знаходзіўся паэт, трапіла ў акружэнне і, каб не здацца ворагу, перайшла нямецкую граніцу, дзе была інтэрніравана. Дадому Міхась Машара вярнуўся толькі ў 1921 годзе.

К гэтаму часу яго родны кут апынуўся, згодна з Рыжскім дагаворам, пад уладай панскай Польшчы, і там зноў усталяваліся

Трыццаць пяць год назад пачаў свой шлях у літаратуры адзін са старэйшых беларускіх паэтаў Міхась Антонавіч Машара. Пачатак гэтага шляху быў не зусім звычайны: свае першыя вершы малады паэт напісаў за турэмнымі кратамі, у славурых Лукішках, куды ён трапіў у 1927 годзе за рэвалюцыйную дзейнасць. Адтуль, з-за кратаў, былі прысланы ім на волю ўсе вершы першага зборніка «Малюнкi», які выйшаў годам пазней дзякуючы клопатам сяброў і таварышаў па барацьбе.

Творчы шлях паэта — гэта праўдзiвае люстра яго немалой і нялёгкай жыццёвай дарогі, дарогі чалавека-грамадзяніна і патрыёта, які свой лёс непарывна звязаў з лёсам роднага краю.

Міхась Антонавіч Машара нарадзіўся ў 1902 годзе ў сям'і селяніна-бедняка на хутары Падсосна былой Віленскай губерні. Пазней ён доўгія гады жыў у вёсцы Таболы, што на Шаркаўшчыне. З дзіцячых гадоў будучаму паэту давялося адчуць увесь цяжар сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту, які панавав на яго бяспраўнай, забітай і абяздоленай бацькаўшчыне. Вырастаючы ў сям'і, якая, падобна сотням тысяч іншых, задыхалася ад беззямелля, ад голаду і нішчымніцы, Міхась Машара рана зразумеў сутнасць воўчых законаў грамадства, па якіх адным належыць усё, а другім — нічога, хаця гэтых «другіх» — мільёны.

Вось чаму, калі на Беларусі зашугала полымя грамадзянскай вайны, васемнаццацігадовы юнак добраахвотна ўступае ў рады Чырвонай Арміі, каб са зброяй у руках змагацца за вялікую светлую будучыню. У раёне Аўгустоўскіх лясоў часць, у якой знаходзіўся паэт, трапіла ў акружэнне і, каб не здацца ворагу, перайшла нямецкую граніцу, дзе была інтэрніравана. Дадому Міхась Машара вярнуўся толькі ў 1921 годзе.

К гэтаму часу яго родны кут апынуўся, згодна з Рыжскім дагаворам, пад уладай панскай Польшчы, і там зноў усталяваліся

Трыццаць пяць год назад пачаў свой шлях у літаратуры адзін са старэйшых беларускіх паэтаў Міхась Антонавіч Машара. Пачатак гэтага шляху быў не зусім звычайны: свае першыя вершы малады паэт напісаў за турэмнымі кратамі, у славурых Лукішках, куды ён трапіў у 1927 годзе за рэвалюцыйную дзейнасць. Адтуль, з-за кратаў, былі прысланы ім на волю ўсе вершы першага зборніка «Малюнкi», які выйшаў годам пазней дзякуючы клопатам сяброў і таварышаў па барацьбе.

Творчы шлях паэта — гэта праўдзiвае люстра яго немалой і нялёгкай жыццёвай дарогі, дарогі чалавека-грамадзяніна і патрыёта, які свой лёс непарывна звязаў з лёсам роднага краю.

Міхась Антонавіч Машара нарадзіўся ў 1902 годзе ў сям'і селяніна-бедняка на хутары Падсосна былой Віленскай губерні. Пазней ён доўгія гады жыў у вёсцы Таболы, што на Шаркаўшчыне. З дзіцячых гадоў будучаму паэту давялося адчуць увесь цяжар сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту, які панавав на яго бяспраўнай, забітай і абяздоленай бацькаўшчыне. Вырастаючы ў сям'і, якая, падобна сотням тысяч іншых, задыхалася ад беззямелля, ад голаду і нішчымніцы, Міхась Машара рана зразумеў сутнасць воўчых законаў грамадства, па якіх адным належыць усё, а другім — нічога, хаця гэтых «другіх» — мільёны.

Вось чаму, калі на Беларусі зашугала полымя грамадзянскай вайны, васемнаццацігадовы юнак добраахвотна ўступае ў рады Чырвонай Арміі, каб са зброяй у руках змагацца за вялікую светлую будучыню. У раёне Аўгустоўскіх лясоў часць, у якой знаходзіўся паэт, трапіла ў акружэнне і, каб не здацца ворагу, перайшла нямецкую граніцу, дзе была інтэрніравана. Дадому Міхась Машара вярнуўся толькі ў 1921 годзе.

К гэтаму часу яго родны кут апынуўся, згодна з Рыжскім дагаворам, пад уладай панскай Польшчы, і там зноў усталяваліся

Трыццаць пяць год назад пачаў свой шлях у літаратуры адзін са старэйшых беларускіх паэтаў Міхась Антонавіч Машара. Пачатак гэтага шляху быў не зусім звычайны: свае першыя вершы малады паэт напісаў за турэмнымі кратамі, у славурых Лукішках, куды ён трапіў у 1927 годзе за рэвалюцыйную дзейнасць. Адтуль, з-за кратаў, былі прысланы ім на волю ўсе вершы першага зборніка «Малюнкi», які выйшаў годам пазней дзякуючы клопамат сяброў і таварышаў па барацьбе.

Творчы шлях паэта — гэта праўдзiвае люстра яго немалой і нялёгкай жыццёвай дарогі, дарогі чалавека-грамадзяніна і патрыёта, які свой лёс непарывна звязаў з лёсам роднага краю.

Міхась Антонавіч Машара нарадзіўся ў 1902 годзе ў сям'і селяніна-бедняка на хутары Падсосна былой Віленскай губерні. Пазней ён доўгія гады жыў у вёсцы Таболы, што на Шаркаўшчыне. З дзіцячых гадоў будучаму паэту давялося адчуць увесь цяжар сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту, які панавав на яго бяспраўнай, забітай і абяздоленай бацькаўшчыне. Вырастаючы ў сям'і, якая, падобна сотням тысяч іншых, задыхалася ад беззямелля, ад голаду і нішчымніцы, Міхась Машара рана зразумеў сутнасць воўчых законаў грамадства, па якіх адным належыць усё, а другім — нічога, хаця гэтых «другіх» — мільёны.

Вось чаму, калі на Беларусі зашугала полымя грамадзянскай вайны, васемнаццацігадовы юнак добраахвотна ўступае ў рады Чырвонай Арміі, каб са зброяй у руках змагацца за вялікую светлую будучыню. У раёне Аўгустоўскіх лясоў часць, у якой знаходзіўся паэт, трапіла ў акружэнне і, каб не здацца ворагу, перайшла нямецкую граніцу, дзе была інтэрніравана. Дадому Міхась Машара вярнуўся толькі ў 1921 годзе.

К гэтаму часу яго родны кут апынуўся, згодна з Рыжскім дагаворам, пад уладай панскай Польшчы, і там зноў усталяваліся

Вершы

Трыццаць пяць год назад пачаў свой шлях у літаратуры адзін са старэйшых беларускіх паэтаў Міхась Антонавіч Машара. Пачатак гэтага шляху быў не зусім звычайны: свае першыя вершы малады паэт напісаў за турэмнымі кратамі, у славурых Лукішках, куды ён трапіў у 1927 годзе за рэвалюцыйную дзейнасць. Адтуль, з-за кратаў, былі прысланы ім на волю ўсе вершы першага зборніка «Малюнкi», які выйшаў годам пазней дзякуючы клопамат сяброў і таварышаў па барацьбе.

Творчы шлях паэта — гэта праўдзiвае люстра яго немалой і нялёгкай жыццёвай дарогі, дарогі чалавека-грамадзяніна і патрыёта, які свой лёс непарывна звязаў з лёсам роднага краю.

Міхась Антонавіч Машара нарадзіўся ў 1902 годзе ў сям'і селяніна-бедняка на хутары Падсосна былой Віленскай губерні. Пазней ён доўгія гады жыў у вёсцы Таболы, што на Шаркаўшчыне. З дзіцячых гадоў будучаму паэту давялося адчуць увесь цяжар сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту, які панавав на яго бяспраўнай, забітай і абяздоленай бацькаўшчыне. Вырастаючы ў сям'і, якая, падобна сотням тысяч іншых, задыхалася ад беззямелля, ад голаду і нішчымніцы, Міхась Машара рана зразумеў сутнасць воўчых законаў грамадства, па якіх адным належыць усё, а другім — нічога, хаця гэтых «другіх» — мільёны.

Вось чаму, калі на Беларусі зашугала полымя грамадзянскай вайны, васемнаццацігадовы юнак добраахвотна ўступае ў рады Чырвонай Арміі, каб са зброяй у руках змагацца за вялікую светлую будучыню. У раёне Аўгустоўскіх лясоў часць, у якой знаходзіўся паэт, трапіла ў акружэнне і, каб не здацца ворагу, перайшла нямецкую граніцу, дзе была інтэрніравана. Дадому Міхась Машара вярнуўся толькі ў 1921 годзе.

К гэтаму часу яго родны кут апынуўся, згодна з Рыжскім дагаворам, пад уладай панскай Польшчы, і там зноў усталяваліся

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

СКРЫПЯЦЬ ШАГІ

Цячэ без спынку, як ручэй,
ў прадонне, ў процьму небыцця
пясок бурлівых нашых дней,
законам вечнага жыцця —
цячэ без спынку, як ручэй.

Марознай ноччу пад акном
скрыпяць шагі... ідзе народ.
Ізноў аснежаным крылом
па вішняку б'е Новы год,—
марознай ноччу пад акном.

Скрыпяць шагі... ізноў скрыпяць.
Дзяўчат вясковых грамада
ідзе пра шчасце-лёс пытаць,
вось там, ў прагоне ля плата,—
скрыпяць шагі... ізноў скрыпяць.

У гэту ноч варожаць ўсе:
хто мерыць тын, хто поле-снег,
хто кліча долю да сябе,
і з верай шчырай не на смех,—
у гэту ноч варожаць ўсе.

У небе поўна зор-агней,—
то Новы год дажджом на рань
успыхнуў іскрамі надзей;
ты сціхні, боль тупая ран,—
у небе поўна зор-агней.

Лукішкі, 1928 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

РАЗМОВА З ДЗЕДАМ

Ох, я сёння якісь сам не свой,
мне прысніўся нябожчык мой дзед!
Ён стаяў, гаварыў нада мной:
— Ну, які ты на ліха паэт?

І ў каго ты удаўся такі?
Каб ты мо не радзіўся зусім!
Неяк сцяміў, што лёс наш цяжкі,
і крычыш: «Мы цярпім! Мы цярпім!»

Перанёс бы, саколік, маё,
як належыць пісаў бы тады,
і бурліла б у песнях жыццё,—
не ўспаміны пра куст лебяды.

Надта кволымі сталі душой...
Да зямлі ў вас увагі няма,
ведзяцё ўсё з лятункамі бой,
а жыццё каб хто даў вам дарма?..

Лепш пакінь,
не крычы,
памаўчы.

Калі песняй народ не сагрэт,
дык які ты на ліха паэт!

Схавай свае мукі,
цярпенне схавай,
і розум, і рукі
змаганню аддай...

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Ішли гады...
Дзвіна каціла хвалі.
Цвіла зямля...
Шумеў задумай бор.
Мы шчасце наша самі будавалі,
каб славу ўзняць
Радзімы аж да зор.

Твае заводы, фабрыкі і плошчы,
што сталі ў строй на беразе ракі,
спадалі нам не з неба зорным дожджам,—
мы ўзнялі іх,
мы — бальшавікі.
Схапіўшы час у рукі пяцігодак,
кавалі самі будням светлы лёс,
ў камуну йшлі штурмуючым паходам,
і ты, наш горад, цвіў і рос.

Але арда, фашысцкая навала,
накрыла чорнай хмараю цябе.
Пагасла сонца...
Ноч запанавала
на многа дзён ў пакуце і бядзе.

Агонь сціраў муры тваіх кварталаў,
п'янелі каты ад крыві і слёз.
Начамі смерць на вуліцах гуляла,
блукала жуць,
што акупант прынёс.

І між руін
і мёртвых папялішчаў,
на плошчах, у скалечаных садах
тваіх дзяцей,
знявечаных фашыстам,
віселі доўга трупы на пастрах.

Вялі разгул драпежныя злачынцы,
раслі наўкол магілы віццяблян.
Ды не змаглі цябе нічым чужынцы,
ты стаў не раб,
а горад-партызан.

Штоноч выводзіў помсту у дазоры,
і кожны камень гневам напаіў,
каб чорнай смерцю ўсюды гінуў вораг
паміж абвуглених тваіх руін.

О Віцебск наш!
Наш мужны горад-воін!
Мінула ноч!
Мінула смерць і жах.
Прывет табе!
І зноўку над табою
агнём трапеча наш чырвоны сцяг.

1944 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Я сын галоты і цямры,
паўстаў я з поту і крыві.
Я шэрай, ціхай вёскі сын,
ўладар палёў, лугоў, далін.

Мае дзяды згіналі каркі,
цярпелі здзек і ласку палкі.
Хачу ўзысці на шлях другі
я — сын галоты і цямры.

Цярпенне прэч! Не час на стогны,
на енкі, слёзы і праклёны.
Эдабыць хачу жыцця правы
я — сын галоты і цямры.

Усім, паны, я роўны вам,
хоць вы назвалі мяне «хам».
Ўладар я працы і зямлі,
хоць сын галоты і цямры.

Лукішкі, 1927 г.

Трыццаць пяць год назад пачаў свой шлях у літаратуры адзін са старэйшых беларускіх паэтаў Міхась Антонавіч Машара. Пачатак гэтага шляху быў не зусім звычайны: свае першыя вершы малады паэт напісаў за турэмнымі кратамі, у славурых Лукішках, куды ён трапіў у 1927 годзе за рэвалюцыйную дзейнасць. Адтуль, з-за кратаў, былі прысланы ім на волю ўсе вершы першага зборніка «Малюнкi», які выйшаў годам пазней дзякуючы клопамат сяброў і таварышаў па барацьбе.

Творчы шлях паэта — гэта праўдзiвае люстра яго немалой і нялёгкай жыццёвай дарогі, дарогі чалавека-грамадзяніна і патрыёта, які свой лёс непарывна звязаў з лёсам роднага краю.

Міхась Антонавіч Машара нарадзіўся ў 1902 годзе ў сям'і селяніна-бедняка на хутары Падсосна былой Віленскай губерні. Пазней ён доўгія гады жыў у вёсцы Таболы, што на Шаркаўшчыне. З дзіцячых гадоў будучаму паэту давялося адчуць увесь цяжар сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту, які панавав на яго бяспраўнай, забітай і абяздоленай бацькаўшчыне. Вырастаючы ў сям'і, якая, падобна сотням тысяч іншых, задыхалася ад беззямелля, ад голаду і нішчымніцы, Міхась Машара рана зразумеў сутнасць воўчых законаў грамадства, па якіх адным належыць усё, а другім — нічога, хаця гэтых «другіх» — мільёны.

Вось чаму, калі на Беларусі зашугала полымя грамадзянскай вайны, васемнаццацігадовы юнак добраахвотна ўступае ў рады Чырвонай Арміі, каб са зброяй у руках змагацца за вялікую светлую будучыню. У раёне Аўгустоўскіх лясоў часць, у якой знаходзіўся паэт, трапіла ў акружэнне і, каб не здацца ворагу, перайшла нямецкую граніцу, дзе была інтэрніравана. Дадому Міхась Машара вярнуўся толькі ў 1921 годзе.

К гэтаму часу яго родны кут апынуўся, згодна з Рыжскім дагаворам, пад уладай панскай Польшчы, і там зноў усталяваліся

Трыццаць пяць год назад пачаў свой шлях у літаратуры адзін са старэйшых беларускіх паэтаў Міхась Антонавіч Машара. Пачатак гэтага шляху быў не зусім звычайны: свае першыя вершы малады паэт напісаў за турэмнымі кратамі, у славурых Лукішках, куды ён трапіў у 1927 годзе за рэвалюцыйную дзейнасць. Адтуль, з-за кратаў, былі прысланы ім на волю ўсе вершы першага зборніка «Малюнкi», які выйшаў годам пазней дзякуючы клопамат сяброў і таварышаў па барацьбе.

Творчы шлях паэта — гэта праўдзiвае люстра яго немалой і нялёгкай жыццёвай дарогі, дарогі чалавека-грамадзяніна і патрыёта, які свой лёс непарывна звязаў з лёсам роднага краю.

Міхась Антонавіч Машара нарадзіўся ў 1902 годзе ў сям'і селяніна-бедняка на хутары Падсосна былой Віленскай губерні. Пазней ён доўгія гады жыў у вёсцы Таболы, што на Шаркаўшчыне. З дзіцячых гадоў будучаму паэту давялося адчуць увесь цяжар сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту, які панавав на яго бяспраўнай, забітай і абяздоленай бацькаўшчыне. Вырастаючы ў сям'і, якая, падобна сотням тысяч іншых, задыхалася ад беззямелля, ад голаду і нішчымніцы, Міхась Машара рана зразумеў сутнасць воўчых законаў грамадства, па якіх адным належыць усё, а другім — нічога, хаця гэтых «другіх» — мільёны.

Вось чаму, калі на Беларусі зашугала полымя грамадзянскай вайны, васемнаццацігадовы юнак добраахвотна ўступае ў рады Чырвонай Арміі, каб са зброяй у руках змагацца за вялікую светлую будучыню. У раёне Аўгустоўскіх лясоў часць, у якой знаходзіўся паэт, трапіла ў акружэнне і, каб не здацца ворагу, перайшла нямецкую граніцу, дзе была інтэрніравана. Дадому Міхась Машара вярнуўся толькі ў 1921 годзе.

К гэтаму часу яго родны кут апынуўся, згодна з Рыжскім дагаворам, пад уладай панскай Польшчы, і там зноў усталяваліся

Трыццаць пяць год назад пачаў свой шлях у літаратуры адзін са старэйшых беларускіх паэтаў Міхась Антонавіч Машара. Пачатак гэтага шляху быў не зусім звычайны: свае першыя вершы малады паэт напісаў за турэмнымі кратамі, у славурых Лукішках, куды ён трапіў у 1927 годзе за рэвалюцыйную дзейнасць. Адтуль, з-за кратаў, былі прысланы ім на волю ўсе вершы першага зборніка «Малюнкi», які выйшаў годам пазней дзякуючы клопамат сяброў і таварышаў па барацьбе.

Творчы шлях паэта — гэта праўдзiвае люстра яго немалой і нялёгкай жыццёвай дарогі, дарогі чалавека-грамадзяніна і патрыёта, які свой лёс непарывна звязаў з лёсам роднага краю.

Міхась Антонавіч Машара нарадзіўся ў 1902 годзе ў сям'і селяніна-бедняка на хутары Падсосна былой Віленскай губерні. Пазней ён доўгія гады жыў у вёсцы Таболы, што на Шаркаўшчыне. З дзіцячых гадоў будучаму паэту давялося адчуць увесь цяжар сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту, які панавав на яго бяспраўнай, забітай і абяздоленай бацькаўшчыне. Вырастаючы ў сям'і, якая, падобна сотням тысяч іншых, задыхалася ад беззямелля, ад голаду і нішчымніцы, Міхась Машара рана зразумеў сутнасць воўчых законаў грамадства, па якіх адным належыць усё, а другім — нічога, хаця гэтых «другіх» — мільёны.

Вось чаму, калі на Беларусі зашугала полымя грамадзянскай вайны, васемнаццацігадовы юнак добраахвотна ўступае ў рады Чырвонай Арміі, каб са зброяй у руках змагацца за вялікую светлую будучыню. У раёне Аўгустоўскіх лясоў часць, у якой знаходзіўся паэт, трапіла ў акружэнне і, каб не здацца ворагу, перайшла нямецкую граніцу, дзе была інтэрніравана. Дадому Міхась Машара вярнуўся толькі ў 1921 годзе.

К гэтаму часу яго родны кут апынуўся, згодна з Рыжскім дагаворам, пад уладай панскай Польшчы, і там зноў усталяваліся

ПАЭЗІЯ МІХАСЯ МАШАРЫ

Трыццаць пяць год назад пачаў свой шлях у літаратуры адзін са старэйшых беларускіх паэтаў Міхась Антонавіч Машара. Пачатак гэтага шляху быў не зусім звычайны: свае першыя вершы малады паэт напісаў за турэмнымі кратамі, у славурых Лукішках, куды ён трапіў у 1927 годзе за рэвалюцыйную дзейнасць. Адтуль, з-за кратаў, былі прысланы ім на волю ўсе вершы першага зборніка «Малюнкi», які выйшаў годам пазней дзякуючы клопатам сяброў і таварышаў па барацьбе.

Творчы шлях паэта — гэта праўдзiвае люстра яго немалой і нялёгкай жыццёвай дарогі, дарогі чалавека-грамадзяніна і патрыёта, які свой лёс непарывна звязаў з лёсам роднага краю.

Міхась Антонавіч Машара нарадзіўся ў 1902 годзе ў сям'і селяніна-бедняка на хутары Падсосна былой Віленскай губерні. Пазней ён доўгія гады жыў у вёсцы Таболы, што на Шаркаўшчыне. З дзіцячых гадоў будучаму паэту давялося адчуць увесь цяжар сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту, які панавав на яго бяспраўнай, забітай і абяздоленай бацькаўшчыне. Вырастаючы ў сям'і, якая, падобна сотням тысяч іншых, задыхалася ад беззямелля, ад голаду і нішчымніцы, Міхась Машара рана зразумеў сутнасць воўчых законаў грамадства, па якіх адным належыць усё, а другім — нічога, хаця гэтых «другіх» — мільёны.

Вось чаму, калі на Беларусі зашугала полымя грамадзянскай вайны, васемнаццацігадовы юнак добраахвотна ўступае ў рады Чырвонай Арміі, каб са зброяй у руках змагацца за вялікую светлую будучыню. У раёне Аўгустоўскіх лясоў часць, у якой знаходзіўся паэт, трапіла ў акружэнне і, каб не здацца ворагу, перайшла нямецкую граніцу, дзе была інтэрніравана. Дадому Міхась Машара вярнуўся толькі ў 1921 годзе.

К гэтаму часу яго родны кут апынуўся, згодна з Рыжскім дагаворам, пад уладай панскай Польшчы, і там зноў усталяваліся